

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 2929

Warszawa, 28 sierpnia 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Mariusza Antoniego Kamińskiego.

(-) Andrzej Adamczyk; (-) Waldemar Andzel; (-) Piotr Łukasz Babiarczyk; (-) Włodzimierz Bernacki; (-) Andrzej Bętkowski; (-) Antoni Błądek; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Edward Czesak; (-) Piotr Krzysztof Ćwik; (-) Tadeusz Dziuba; (-) Jacek Falfus; (-) Zbigniew Girzyński; (-) Szymon Giżyński; (-) Józefa Hryniewicz; (-) Michał Jach; (-) Mariusz Orion Jędrysek; (-) Mariusz Kamiński; (-) Piotr Król; (-) Krzysztof Lipiec; (-) Marek Łatas; (-) Maciej Łopiński; (-) Marzena Machałek; (-) Maciej Małecki; (-) Piotr Naimski; (-) Krystyna Pawłowicz; (-) Dariusz Piontkowski; (-) Marek Polak; (-) Piotr Polak; (-) Krzysztof Popiołek; (-) Jarosław Rusiecki; (-) Bogdan Rzońca; (-) Jerzy Sądziel; (-) Grzegorz Schreiber; (-) Krzysztof Szczerski; (-) Ryszard Terlecki; (-) Witold Waszczykowski; (-) Elżbieta Witek; (-) Jarosław Zieliński; (-) Maria Zuba; (-) Wojciech Zubowski; (-) Jerzy Żyżyński.

USTAWA

z dnia 2014 r.

o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1.

W ustawie z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r., Nr 67, poz. 570 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej przeznaczają się corocznie wydatki z budżetu państwa w wysokości nie niższej niż 2,00 % Produktu Krajowego Brutto z roku poprzedniego.”;

2) w art. 7 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W latach 2014-2023 na sfinansowanie wyposażenia Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej w ramach systemu obrony powietrznej przeznaczają się wydatki budżetowe z części budżetu państwa „obrona narodowa” co najmniej w wysokości sumy corocznych przyrostów planowanych wydatków tej części budżetu, nie mniej jednak niż 25% środków przeznaczonych na modernizację techniczną w okresie realizacji przedmiotowego zadania, z uwzględnieniem polskiego przemysłowego potencjału obronnego.”;

3) W art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Udział wydatków majątkowych w wielkościach, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 25%.”

Art. 2.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest konsekwencją zapowiadanego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego w czerwcu br. zwiększenia wydatków na Siły Zbrojne.

W związku z brakiem podjęcia przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odpowiednich prac legislacyjnych zmierzających do realizacji zgłoszonych deklaracji, a także wobec zaangażowanego się z dnia na dzień konfliktu na Ukrainie, wnioskodawcy przedkładają niniejszy projekt ustawy.

Obecnie ustawa o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu sił zbrojnych przewiduje, że wydatki na obronność mają wynosić rocznie nie mniej niż 1,95 proc. PKB. Zaproponowane w projekcie ustawy zmiany sprowadzają się m.in. do podniesienia wydatków na wojsko do 2 proc. Produktu Krajowego Brutto w roku poprzednim.

Ponadto wnioskodawcy proponują – w zmianie drugiej – aby w latach 2014-2023 na sfinansowanie wyposażenia Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej w ramach systemu obrony powietrznej przeznaczać wydatki budżetowe z części budżetu państwa „obrona narodowa” co najmniej w wysokości sumy corocznych przyrostów planowanych wydatków tej części budżetu, nie mniej jednak niż 25 proc. środków przeznaczonych na modernizację techniczną w okresie realizacji przedmiotowego zadania, z uwzględnieniem polskiego przemysłowego potencjału obronnego. Obecnie środki te wynoszą 20 proc.

Dodatkowo proponuje się aby udział wydatków majątkowych na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej wynosił co najmniej 25 proc.

Ustawa rodzi trudne do oszacowania koszty dla budżetu Państwa. Wnioskodawcy zakładają, że proponowane zmiany spowodują zwiększenie w przyszłym roku o około 800

mln zł wydatków na siły zbrojne w porównaniu z rokiem obecnym. Środki powyższe można pozyskać ze zmniejszenia zatrudnienia w administracji publicznej. Ustawa powoduje pozytywne skutki społeczne w postaci zwiększenia wydatków na polską armię, rozwój potencjału przemysłu obronnego w Polsce, a tym samym poprawę bezpieczeństwa państwa i jego obywateli. Materia projektu ustawy jest zgodna z prawem UE.

BAS-WAPEiM-2009/14

Warszawa, 5 września 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i
modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej
Polskiej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mariusz Antoni Kamiński)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zmianami) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy ma na celu nowelizację ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, ze zm.).

Zmiany mają polegać na:

a) zwiększeniu dolnej granicy kwoty przeznaczanej corocznie na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej z obecnej, wynoszącej 1,95% PKB z roku poprzedniego, do 2% PKB,

b) zwiększeniu dolnej granicy wydatków budżetowych w latach 2014-2023 na sfinansowanie wyposażenia Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej w ramach systemu obrony powietrznej. Obecnie jest to nie mniej niż 20% środków przeznaczanych na modernizację techniczną, natomiast projekt przewiduje nie mniej niż 25%. Przepis przewiduje, że przeznaczanie wydatków budżetowych ma uwzględniać polski przemysłowy potencjał obronny.

c) zwiększeniu dolnej granicy udziału wydatków majątkowych w kwocie przeznaczanej na finansowanie potrzeb obronnych z 20% do 25%.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Prawo Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Analiza zgodności z prawem UE proponowanego rozwiązania prawnego powinna uwzględniać następujące przepisy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TfUE):

- Art. 36 TfUE – zgodnie z tym przepisem zakaz stosowania ograniczeń ilościowych w przywozie i wywozie towarów oraz wszelkich środków o skutku równoważnym między państwami członkowskimi nie stanowi przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywozowych, wywozowych lub tranzytowych uzasadnionych względami m.in. porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego. Zakazy te i ograniczenia nie powinny jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi.
- Art. 51 TfUE – zgodnie z tym przepisem, zasada swobody przedsiębiorczości nie ma zastosowania do działalności, która w jednym z państw członkowskich jest związana, choćby przejściowo, z wykonywaniem władzy publicznej.
- Art. 52 TfUE – zgodnie z tym przepisem, traktatowe postanowienia dotyczące swobody przedsiębiorczości nie przesądzają o zastosowaniu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych przewidujących szczególne traktowanie cudzoziemców, uzasadnione m.in. względami porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.
- Art. 62 TfUE – zgodnie z tym przepisem, przewidziane w art. 51 i 52 TfUE ograniczenia swobody przedsiębiorczości mają zastosowanie także do zasady swobody świadczenia usług.
- Art. 346 TfUE - zgodnie z art. 346 ust. 1 lit b TfUE, Traktaty nie stanowią przeszkody w tym, by każde państwo członkowskie mogło podejmować środki, jakie uważa za konieczne w celu ochrony podstawowych interesów jego bezpieczeństwa, a które odnoszą się do produkcji lub handlu bronią, amunicją lub materiałami wojennymi. Środki takie nie mogą negatywnie wpływać na warunki konkurencji na rynku wewnętrznym w odniesieniu do produktów, które nie są przeznaczone wyłącznie do celów wojskowych.

Przepis art. 346 ust. 2 stanowi, że Rada może wprowadzać zmiany do sporządzonej przez siebie 15 kwietnia 1958 r. listy produktów, do których mają zastosowanie postanowienia ustępu 1 lit. b tegoż artykułu. Lista ta została przyjęta w formie decyzji Rady 255/58 z dnia 15 kwietnia 1958 r., która podlegała notyfikacji państwom członkowskim, natomiast nie dotyczył jej obowiązek publikacji. Została ona ujawniona w skróconej

postaci w odpowiedzi na interpelację członka Parlamentu Europejskiego dnia 20 czerwca 2001 r¹.

W uzupełnieniu przepisów traktatowych należy przywołać dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 216 z 20.8.2009 r., s. 76, ze zm.; dalej: dyrektywa 2009/81/WE lub dyrektywa)². Dyrektywa 2009/81/WE w art. 2 stanowi, że z zastrzeżeniem art. 36, art. 51, art. 52, art. 62 i art. 346 TfUE, dyrektywę stosuje się do zamówień udzielanych w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, których przedmiotem są:

- a) dostawy wyposażenia wojskowego, w tym wszelkich jego części, komponentów lub podzespołów;
- b) dostawy newralgicznego wyposażenia, w tym wszelkich jego części, komponentów lub podzespołów;
- c) roboty budowlane, dostawy i usługi bezpośrednio związane z wyposażeniem, o którym mowa w lit. a) i b) w przypadku wszelkich elementów związanych z jego okresem funkcjonowania;
- d) roboty budowlane i usługi do szczególnych celów wojskowych lub newralgiczne roboty budowlane lub usługi.

Zgodnie z art. 4 dyrektywy instytucje zamawiające zapewniają równe i niedyskryminacyjne traktowanie wykonawców oraz działają w sposób przejrzysty.

Zgodnie z art. 15 dyrektywy, zamówień, których przedmiotem są usługi, objęte art. 2, które są wymienione w załączniku I, udziela się zgodnie z art. 18-54 dyrektywy. Natomiast, stosownie do art. 16 dyrektywy, zamówienia, których przedmiotem są usługi objęte art. 2, wymienione w załączniku II, podlegają wyłącznie art. 18 i art. 30 ust. 3 dyrektywy.

Zgodnie z art. 18 ust. 2 dyrektywy specyfikacje techniczne powinny umożliwiać oferentom jednakowy dostęp do zamówienia i nie mogą powodować tworzenia nieuzasadnionych przeszkód w otwarciu zamówienia na konkurencję.

Przepis art. 21 ust. 1 dyrektywy stanowi, że wybrany oferent może wybrać podwykonawców do wszystkich części realizowanych w ramach podwykonawstwa, które nie są objęte wymogami, o których mowa w art. 3 i 4, a w szczególności nie można od niego wymagać dyskryminacji potencjalnych podwykonawców za względu na narodowość. Przepis art. 51 stanowi, że

¹ Zob. W. Sadowski [w:] A. Wróbel (red.), Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Komentarz, tom III, Warszawa 2012, s. 1095.

² Dyrektywa została implementowana do prawa polskiego ustawą z dnia 12 października 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz.1271).

wybrany oferent działa w sposób przejrzysty i traktuje wszystkich potencjalnych podwykonawców w sposób równy i niedyskryminujący.

Znaczenie przywołanego wyżej zastrzeżenia z art. 2 dyrektywy 2009/81/WE jest wyjaśnione w preambule do dyrektywy. Zgodnie z preambułą, TfUE przewiduje w art. 36, art. 51, art. 52, art. 62 i art. 346 szczególne wyjątki od stosowania ustalonych zasad, a w konsekwencji od stosowania prawa wynikającego z tych zasad. W związku z tym żaden przepis dyrektywy nie powinien zabraniać nakładania ani stosowania środków, które byłyby konieczne do ochrony interesów uznanych za uzasadnione przez wyżej wymienione postanowienia Traktatu. Oznacza to w szczególności, że udzielanie zamówień objętych zakresem stosowania dyrektywy 2009/81/WE może podlegać wyłączeniu, jeżeli jest uzasadnione z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego lub konieczne dla obrony istotnych interesów bezpieczeństwa państwa członkowskiego. Może tak być w przypadku zamówień zarówno w dziedzinie obronności, jak i bezpieczeństwa, które wymagają takich wyjątkowo surowych wymogów bezpieczeństwa dostaw lub które mają charakter tak tajny lub mają tak ogromne znaczenie dla suwerenności narodowej, że nawet szczególne przepisy dyrektywy 2009/81/WE nie są wystarczające, aby zabezpieczyć istotne interesy bezpieczeństwa, których określenie należy wyłącznie do kompetencji państw członkowskich. Jednakże możliwość zastosowania takich wyjątków należy interpretować w taki sposób, by nie rozciągać ich skutków ponad to, co jest ściśle konieczne do ochrony uzasadnionych interesów, które wspomniane artykuły pozwalają chronić. Tak więc niestosowanie dyrektywy musi być zarazem proporcjonalne do zamierzonych celów i stanowić środek, który w możliwie najmniejszym stopniu narusza swobodny przepływ towarów i swobodę świadczenia usług (motywy 16 i 17 preambuły).

III. Analiza proponowanego rozwiązania prawnego pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

III.1. Określenie wielkości środków budżetowych przeznaczanych na finansowanie potrzeb obronnych RP (art. 7 ust. 1 ustawy), określenie wielkości środków budżetowych przeznaczanych na wyposażenie Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej (art. 7 ust. 2a ustawy), a także określenie kwoty przeznaczanej na wydatki majątkowe (art. 7 ust. 3 ustawy) pozostaje poza zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

III.2. Wątpliwości budzi natomiast zaproponowany w projekcie warunek, by środki budżetowe przeznaczać „z uwzględnieniem polskiego przemysłowego

potencjału obronnego”. Trzeba tu zaznaczyć, że warunek ten obowiązuje również w aktualnym stanie prawnym³.

Zaproponowany zwrot jest nieprecyzyjny i wywołuje wątpliwości interpretacyjne. Niemniej można przyjąć, że umożliwi on stosowanie różnego rodzaju preferencji krajowych w zamówieniach publicznych dotyczących środków ochrony przeciwrakietowej. Preferencje te mogą mieć charakter zarówno przedmiotowy, jak i podmiotowy. Mogą polegać na faworyzowaniu polskich producentów, dostawców lub towarów bądź nawet na wykluczeniu zagranicznych (w tym pochodzących z państw Unii Europejskiej) wykonawców lub towarów. Można wręcz przyjąć, że przepis ten nakazuje stosowanie preferencji krajowych w tych sytuacjach, w których będzie to możliwe. Preferencje krajowe nie byłyby stosowane w sytuacji, gdyby np. zamawiany sprzęt nie był produkowany przez żadnego z polskich wykonawców.

Zastosowanie preferencji krajowych lub nawet ograniczenie przetargu wyłącznie do podmiotów krajowych jest, w przypadku zamówień na sprzęt wojskowy, zasadniczo dopuszczalne w świetle art. 2 dyrektywy 2009/81/WE w związku z art. 36, art. 51, art. 52, art. 62 i art. 346 TfUE. Należy jednak wziąć pod uwagę, że przepisy te przewidują wyjątki od ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej i zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą wykładni prawa oraz z treścią preambuły do dyrektywy muszą być interpretowane zważająco⁴. Dozwolone na mocy dyrektywy odstępstwa od ogólnych zasad prawa UE, w tym od zasady niedyskryminacji, swobodnego przepływu towarów, swobody przedsiębiorczości, czy swobody świadczenia usług, muszą mieścić się w granicach wyznaczonych przywołanymi przepisami TfUE. Generalne odstępstwo od przepisów dyrektywy, w postaci preferencji krajowych, bez względu na dokładny przedmiot zamówienia i bez wyraźnego wykazania, że bezpieczeństwo państwa uzasadnia konieczność stosowania odstępstwa w przypadku konkretnych zamówień, wykracza poza te granice. W konsekwencji należy uznać, że przepis art. 7 ust. 2a ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w brzmieniu zaproponowanym w projekcie ustawy, jak i w obowiązującej wersji, jest niezgodny z art. 2 dyrektywy 2009/81/WE w związku z art. 36, art. 51, art. 52, art. 62 i art. 346 TfUE.

IV. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej w zakresie w jakim przewiduje

³ Przepis art. 7 ust. 2a ustawy, w obowiązującym brzmieniu, został dodany do ustawy z dniem 9 maja 2013 r. przez art. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2013 r. o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. poz. 496).

⁴ Zob. motyw 17 preambuły do dyrektywy.

generalne stosowanie preferencji krajowych (uwzględnianie polskiego przemysłowego potencjału obronnego) we wszystkich zamówieniach dotyczących środków ochrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej.

Szef Kancelarii Sejmu

Lech Czapla

BAS-WAPEiM-2010/14

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Mariusz Antoni Kamiński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy ma na celu nowelizację ustawy z dnia 25 maja 2001 r. o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2009 r. Nr 67, poz. 570, ze zm.).

Zmiany mają polegać na:

- a) zwiększeniu dolnej granicy kwoty przeznaczanej corocznie na finansowanie potrzeb obronnych Rzeczypospolitej Polskiej z obecnej, wynoszącej 1,95% PKB z roku poprzedniego, do 2% PKB,
- b) zwiększeniu dolnej granicy wydatków budżetowych w latach 2014-2023 na sfinansowanie wyposażenia Sił Zbrojnych w środki obrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej w ramach systemu obrony powietrznej. Obecnie jest to nie mniej niż 20% środków przeznaczanych na modernizację techniczną, natomiast projekt przewiduje nie mniej niż 25%. Przepis przewiduje, że przeznaczanie wydatków budżetowych ma uwzględniać polski przemysłowy potencjał obronny.
- c) zwiększeniu dolnej granicy udziału wydatków majątkowych w kwocie przeznaczanej na finansowanie potrzeb obronnych z 20% do 25%.

Projekt nie ma na celu wykonania prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Szef Kancelarii Sejmu

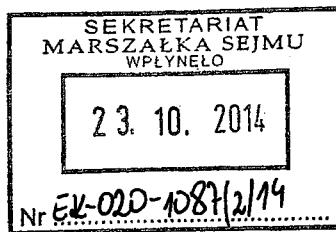

Lech Czapla

**Klub Parlamentarny
Prawo i Sprawiedliwość**

Warszawa, dnia 23 października 2014 r.

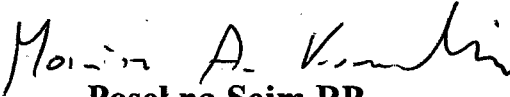
**Mariusz Antoni Kamiński
Poseł na Sejm RP**

**Szanowny Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Jako przedstawiciel wnioskodawców Poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, w odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 17 września 2014 roku (GMS- WP- 03-131/14), uprzejmie informuję, że projekt w zakresie w jakim przewiduje generalne stosowanie preferencji krajowych (uwzględnianie polskiego potencjału obronnego) we wszystkich zamówieniach dotyczących ochrony przeciwrakietowej i przeciwlotniczej jest tożsamy z obecnie obowiązującą ustawą. Projekt wprowadza jedynie zmiany dotyczące ilości funduszy przeznaczanych na obronność (zmienia stawki procentowe), nie wprowadza nowej procedury zamówień.

Mariusz Antoni Kamiński

Poseł na Sejm RP

Warszawa, dnia 24.09. 2014 r.

PG VII G 025/283/14

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 25. 09. 2014

Pan

Lech Czapla

Szef Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 17 września 2014 r., nr GMS-WP-173-205/14, dotyczącego poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do zaopiniowania w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie informuję, że nie wnoszę do projektu uwag w zakresie odnoszącym się do obszaru działania prokuratury.

Z podziękowaniem

A. Seremet

Andrzej Seremet

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III-021-320/14

Warszawa, dnia 28.08. 2014 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 30-09-2014

Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 17 września 2014 r., GMS-WP-173-205/14 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (j.t. Dz. U. z 2013 r., poz. 499) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.**

Z poważaniem

prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF